

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 4177/2025
17.07.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Миросављевић, председника већа, др Илије Зиндовића, Мирјане Андријашевић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца ЈКП „Паркинг сервис“ Београд, чији је пуномоћник Данијел Игњатић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Данијела Златановић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 4438/19 од 01.09.2022. године, исправљене решењем тог суда Гж 4438/19 од 25.02.2025. године, у седници одржаној 17.07.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 4438/19 од 01.09.2022. године, исправљене решењем тог суда Гж 4438/19 од 25.02.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 4438/19 од 01.09.2022. године, исправљене решењем тог суда Гж 4438/19 од 25.02.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 4014/2019 од 19.09.2019. године, ставом првим изреке, укинута је у целости решење о извршењу Јавног извршитеља мр Вујадина Масникосе ИИвк 81/2017 од 04.04.2017. године и одбијен тужбени захтев којим је тужилац потраживао од туженог исплату 13.090,00 динара са законском затезном каматом од 22.03.2017. године до исплате и 8.956,80 динара на име трошкова извршног поступка. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка од 31.616,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Гж 4438/2019 од 01.09.2022. године, исправљеном решењем тог суда Гж 4438/19 од 25.02.2025. године, ставом првим изреке одбијена је жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. ЗПП.

По оцени Врховног суда у конкретном случају нису испуњени законом прописани услови за одлучивање о ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној, јер није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, није потребно уједначавање судске праксе, као ни ново тумачење права.

Предмет тражене правне заштите је потраживање тужиоца по основу дуга за неплаћене паркинг карте за коришћење јавних паркиралишта на територији Града Београда. Побиваном пресудом је, код утврђеног да тужени у периоду у коме је настало предметно дуговање није био возач ни власник возила, па тиме ни корисник јавних паркиралишта на територији Града Београда сагласно члану 9. Одлуке о јавним паркиралиштима Града Београда, која је престала да важи Одлуком о изменама и допунама Одлуке о јавним паркиралиштима од 29.05.2020. године, одбијена као неоснована жалба тужиоца изјављена против првостепене пресуде којом је решење о извршењу јавног извршитеља мр Вујадина Масникосе ИИвк 81/2017 од 04.04.2017. године укинута и тужбени захтев одбијен, као неоснован. Образложење побиване пресуде о неоснованости тужбеног захтева засновано је на примени материјалног права релевантног за пресуђење ове правне ствари. Тужилац указује на постојање другачије одлуке. Међутим, другачија одлука не указује нужно и на другачији правни став изражен у тој одлуци, јер примена права у споровима са тужбеним захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања. Из наведених разлога одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Чланом 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Чланом 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради дуга поднета је 22.03.2017. године. Вредност предмета спора је 13.090,00 динара.

Имајући у виду да је другостепена пресуда донета у спору мале вредности у смислу члана 468. став 1. ЗПП, јер вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то применом члана 479. став 6. ЗПП, ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Миросављевић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**